

Els Mags i la veritat

L'Orient l'hem sempre concebut com una vaporosa pinacoteca, impregnada de fort colorisme. Prescindim-ne d'aquest aspecte. En aquests moments el contemplarem com una genealogia de revolucions en tots els ordres. En l'antiguetat tot el «revolucionari» procedia de l'Orient. Innovació en els esperits, en les idees, en les coses humanes. L'Orient mai va ser egocentrista. Va entendre a la seva manera l'altruisme, i es va convertir en missatger de l'art, de les religions i de les guerres... I precisament per això m'agrada l'estudi de l'existència dels Mags d'Orient. Els Mags són paradoxals. Són fills de la terra primigènica del problema religiós: Buda, Bhrama, Confuci, etc. I malgrat això els veig camí d'Occident cercant la veritable Religió, és a dir, la veritable Veritat. Quelcom diví, sens dubte, ha amartellat insistentment les seves intel·ligències.

LA VERITAT EN EL CEL

Al mirar el cel, sentim la veritat moral d'un Creador i al mateix temps el dubte científic de l'estructura i de l'edat de l'Univers. Qui mira indiferentment al cel experimenta en la seva ànima la presència de la Veritat primera que és Déu. I qui té anhel de la veritat no para fins a poder-la abassegar i comprendre-la tota. Aquella nit freda de desembre uns savis contemplaven el Cel, perduts en les muntanyes de l'Índia màgica. El cel és pròdig en estels nous. Potser en van endevinar un de particulars dimensions i el cel, és a dir, la Veritat, els va parlar aquella nit. Mai arriba tard la veu de Déu, i un moment de comprensió és suficient per l'agitació immaterial de la nostra intel·ligència. Totes les seves forces espirituals van arregar-se en aquell punt lluminós, i la veu no fou desairada. Crec que l'assentiment està més aprop de la Veritat que la negació. M'explicaré. En el cas dels Mags era més sacrifici llançar-se a les fallacies del desert, cercant una veritat desconeguda, que romandre tranquil·lament a l'abric de les seves muntanyes patriarcales. La veritat suposa sempre senderoles estretes que ens obliguen a abaixar el cap, a reunir les tensions del nostre interior vers un objectiu a vegades inesperat, encara que sempre assequible i tranquil·litzador. I els Mags van posar-se en camí, deixant a les seves espatlles una escuma incoherent de mofes, d'estoïcisme, d'incomprensió...

LA VERITAT ÉS PACIÈNCIA

La veritat exigeix sofriment, és a dir, paciència, entenent quí el mot «paciència» segons l'etimologia llatina de **patir**. La veritat exigeix sofriment i molt més la veritat del Crist. És necessària una gran fortalesa per portar a terme, dia a dia, totes les dures veritats morals ensenyades per Jesucrist. L'Evangeli ens demana una afirmació continuada a una també continuada crida del Crist. De fet la veritable vida moral és una perpètua elecció. No suposa paciència una vida així?

Tal vegada, en un principi, els Mags no van entendre la profunda significació de l'Estel-guia. Sens dubte, ells van sentir la crida de la Veritat clarament, però jo em pregunto si

van comprendre íntegrament la importància d'aquesta crida. Ells anaven cercant formalment la Veritat en la persona d'un rei... i «formalment» es van trobar amb un Infant pobre, humil, silenciós... I el van acceptar... Per tant ells tenien coneixement d'aquesta emoció tan diferent de trobar la misèria en lloc de la reialesa. Contràriament una decepció amarga hagués pertorbat llur enteniment. I, malgrat tot, els veiem caminar optimistes, fent d'aquesta immolació difícil un trampolí per aferrar-se cruament a la Veritat. Llur camí té un contorn tan curull de fe, que per res del món haurien estat capaços de tornar enrera.

LA VERITAT ÉS HEROISME

La veritat suposa una vida despresa d'aquestes mil voltes de baldufa entorn de la nostra ànima, d'aquests egoïsmes, vanitats i mentides que són la mofa d'aquesta mateixa veritat. L'acceptació d'una veritat difícil exigeix en nosaltres cert desprendiment, certa negació de la nostra llibertat. ¿Venien els Mags de l'Índia? El Punjab és el país dels cinc rius, amb els seus immensos palaus i les seves piràmides truncades de marfil. Jardins, flors, primavera eterna recollida entre muntanyes... I els Mags eren els reis d'aquella regió d'astròlegs i d'artistes. Aquella nit de desembre sota els jardins penjats de les torres de marbre, contemplaven ingeniosament, pacíficament el cel llaurat de camins insondables. I sentiren la vocació de la veritat i ho van deixar tot... No va haver-hi alternatives, ni concessions a la tendresa, ni exageracions dificultoses en la imaginació. L'entrega va ser decisiva... I és que el principal fonament de l'heroïsmes és el valor. Però un valor efectiu, el valor d'una elecció costosa.

Una reflexió. El nostre món actual és el món del descontent, de les equivocacions, de les màscares. Tot vacil·lant en l'ordre de les idees és conseqüència d'una època que fosilitzarà en un excés de pedanteria. I m'ho explico. El nostre món d'avui desconeix l'estel dels Mags...

LA TROBADA AMB LA VERITAT

Diem que la lluita és condició de la victòria. I és molt cert. Fa un mes que els Mags deixaren els palaus fastuosos d'Orient, amb tota la seva plenitud de perfums i de músiques... Un mes de vents, de set, de dubtes sobre un camí d'aparença estèril, dur, intolerable... I ¿què trobaren en recompensa? L'aproximació de la cova amaga les seves veus. El silenci ens descobreix la tremolor de la seva pregària emocionada i la respiració sincronitzada dels camells. Els criats, amb els ulls molt estesos sobre l'entorn miren i volen endevinar... Somnien potser en un temple d'or i pedres precioses. Pensen, tal vegada, que aquest Rei-Déu és el germà del gran Buda, pare de l'Orient...

Ja estan aprop. Entren, i tan sols els Mags comprenen! A la fi, la Veritat està a les seves mans...

Era l'alba del dia de la Redempció...

M. E. i P.

- MERCERIA
- PERFUMERIA
- GENEROS DE PUNTO
- OBJETOS DE REGALO
- PAPELERIA
- PERIODICOS

G E M A